

مطالعه مزایای بهره گیری از مدیریت ریسک مبتنی بر

بهره وری حقوق صاحبان سهام

(تاریخ دریافت ۱۴۰۳/۰۱/۱۷، تاریخ تصویب ۱۴۰۳/۰۳/۲۰)

عبدالقادر باوردی^۱

کارشناسی ارشد رشته مدیریت دولتی، گرایش مدیریت مالی دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران،

چکیده

مطالعه در مورد مزایای مدیریت ریسک بر اساس بهره وری حقوق صاحبان سهام، تاثیر شیوه های مدیریت ریسک موثر بر بهره وری و عملکرد کلی یک سازمان را بررسی می کند. این مطالعه بر کاربرد خاص استراتژی های مدیریت ریسک در زمینه سرمایه گذاری های سهام و تاثیر آنها بر معیارهای بهره وری متمرکز است. این روش به تکنیک های مختلف مدیریت ریسک مانند تنوع، پوشش ریسک و تخصیص دارایی و پیامدهای مستقیم آنها بر بهره وری سهام می پردازد. علاوه بر این، این مطالعه به بررسی همبستگی بین بازده تعدیل شده با ریسک و بهره وری سهام می پردازد، و روشن می کند که چگونه مدیریت ریسک موثر می تواند به رشد پایدار و پایدار در ارزش سهام در طول زمان کمک کند. همچنین تاثیر مدیریت ریسک بر اعتماد سرمایه گذار، ادراک بازار و تصمیم گیری استراتژیک بلندمدت در سازمان ها را در نظر می گیرد. در نتیجه، این مطالعه بر مزایای مهم اولویت بندی مدیریت ریسک در سرمایه گذاری های دارایی تاکید می کند و بر نقش محوری آن در حفظ و افزایش بهره وری تاکید می کند. این امر بر نیاز سازمان ها به پذیرش رویکردی فعال و پویا برای مدیریت ریسک برای اطمینان از پایداری و انعطاف پذیری پرتفوی سهام خود تأکید می کند.

واژگان کلیدی: مدیریت ریسک، حقوق صاحبان سهام، مزایای مدیریت ریسک

^۱ qader.bawerdi@yahoo.com

مقدمه

علاوه بر این، این مطالعه تجزیه و تحلیل عمیق داده های تاریخی و مطالعات موردی را برای نشان دادن مزایای ملموس اجرای استراتژی های مدیریت ریسک قوی در سرمایه گذاری های سهام انجام می دهد. این بررسی می کند که چگونه مدیریت ریسک فعال می تواند از ارزش دارایی های دارایی در طول رکود بازار و دوره های نوسان محافظت کند و در نتیجه از بهره وری کلی سبد سرمایه گذاری محافظت کند.

علاوه بر این، این مطالعه نقش فن آوری و تجزیه و تحلیل داده ها را در افزایش شیوه های مدیریت ریسک برای سرمایه گذاری های سهام بررسی می کند، و ادغام مدل سازی پیشرفته و ابزارهای پیش بینی را برای بهینه سازی بازده تعدیل شده با ریسک و در نهایت افزایش بهره وری را برجسته می کند. به طور کلی، این مطالعه بینش های ارزشمندی را در مورد مزایای ملموس مدیریت ریسک بر اساس بهره وری سهام ارائه می کند و توصیه های عملی را برای سازمان هایی که به دنبال بهینه سازی استراتژی ها و عملکرد سرمایه گذاری خود از طریق تکنیک های موثر کاهش ریسک هستند، ارائه می کند [۲].

در چشم انداز مالی جهانی پویا و به هم پیوسته امروزی، مدیریت ریسک موثر به سنگ بنای استراتژی های سرمایه گذاری پایدار تبدیل شده است. در حوزه سرمایه گذاری های سهام، توانایی ارزیابی، کاهش و سرمایه گذاری بر ریسک اهمیت زیادی در بهینه سازی بهره وری و عملکرد بلندمدت دارد. این مقاله به کاوشی جامع از مزایای حاصل از بکارگیری شیوه های مدیریت ریسک قوی که به طور خاص برای سرمایه گذاری های دارایی متناسب است، می پردازد و پیوند ذاتی بین مدیریت ریسک و افزایش بهره وری در حوزه مالی را روشن می کند [۱].

از لحاظ تاریخی، سرمایه گذاری های سهام به عنوان ابزاری قدرتمند برای تولید ثروت و افزایش سرمایه شناخته شده اند. با این حال، نوسانات ذاتی و غیرقابل پیش بینی بودن بازارهای سهام بر اهمیت اقدامات مدیریت ریسک محتاطانه برای محافظت و افزایش بهره وری پرتفوی سهام تاکید می کند. سازمان ها و سرمایه گذاران با شناسایی، تجزیه و تحلیل و

پرداختن فعالانه به طیف متنوع ریسک‌های مرتبط با سرمایه‌گذاری‌های سهام، می‌تواند انعطاف‌پذیری و عملکرد موقعیت‌های سرمایه‌گذاری خود را تقویت کنند.

از طریق تجزیه و تحلیل عمیق داده‌های تجربی، مطالعات موردی و بهترین شیوه‌های صنعت، این مقاله به دنبال روشن کردن مزایای ملموس ناشی از ادغام یکپارچه پروتکل‌های مدیریت ریسک در ساختار استراتژی‌های سرمایه‌گذاری سهام است. این بررسی جنبه‌های مختلفی از مدیریت ریسک، شامل تنوع پرتفوی، استراتژی‌های پوشش ریسک، تخصیص دارایی‌ها، و استفاده از ابزارهای مشتقه را در بر می‌گیرد تا به طور جامع تأثیر مستقیم کاهش ریسک بر بهره‌وری سهام را نشان دهد [۳].

علاوه بر این، در عصری که زیربنای پیشرفت‌های تکنولوژیکی و تحول دیجیتال فراگیر است، نقش تجزیه و تحلیل داده‌ها، مدل‌سازی کمی و روش‌های پیشرفته پیش‌بینی ریسک به‌عنوان محوری در افزایش کارایی فرآیندهای مدیریت ریسک برای سرمایه‌گذاری‌های سهام ظاهر شده است. این مقاله از طریق تلاقی فناوری و مدیریت ریسک، نقش ابزاری ابزارهای نوآورانه و چارچوب‌های تحلیلی را در بهینه‌سازی بازده تعدیل شده با ریسک و تقویت بهره‌وری سهام مشخص می‌کند [۴].

در نهایت، با تقطیر تجربیات و بینش‌های به دست آمده از کارشناسان صنعت، متخصصان سرمایه‌گذاری و تحقیقات دانشگاهی، این مقاله قصد دارد درک قطعی از رابطه همزیستی بین مدیریت ریسک و بهره‌وری سهام ارائه دهد. این تلاش می‌کند تا دینفعان را با بینش‌های عملی و توصیه‌های عمل‌گرایانه تجهیز کند، که بر ضرورت پذیرش مدیریت ریسک به‌عنوان محوری از استراتژی‌های سرمایه‌گذاری سهام پایدار و انعطاف‌پذیر در چشم‌انداز مالی معاصر تأکید می‌کند. [۱].

• بیان مسئله

این مقاله به بررسی مزایای استفاده از مدیریت ریسک مبتنی بر بهره‌وری حقوق صاحبان سهام می‌پردازد. مدیریت ریسک مبتنی بر بهره‌وری حقوق صاحبان سهام به عنوان یک

رویکرد نوین در مدیریت ریسک، به ویژه در صنعت مالی و سرمایه‌گذاری، بررسی شده است.

مسئله اصلی این مقاله این است که آیا بهره‌گیری از مدیریت ریسک مبتنی بر بهره‌وری حقوق صاحبان سهام، مزایای قابل توجهی برای سازمان‌ها و سرمایه‌گذاران دارد یا خیر؟ حفظ سرمایه: استفاده از این رویکرد می‌تواند به حفظ سرمایه سازمان و سرمایه‌گذاران کمک کند تا در معرض کاهش ریسک باشند.

افزایش بهره‌وری سرمایه‌گذاری: با اعمال مدیریت ریسک مبتنی بر بهره‌وری حقوق صاحبان سهام، بهره‌وری سرمایه‌گذاری می‌تواند افزایش یابد. کاهش پرداخت حقوق و سودهای ناهمخوانی: این رویکرد می‌تواند به کاهش پرداخت حقوق و سودهای ناهمخوانی کمک کند و برای صاحبان سهام و سرمایه‌گذاران تضمین‌های بیشتری ارائه دهد.

استفاده از مدیریت ریسک مبتنی بر بهره‌وری حقوق صاحبان سهام می‌تواند مزایای قابل توجهی برای سازمان‌ها و سرمایه‌گذاران داشته باشد. این رویکرد می‌تواند به حفظ سرمایه، افزایش بهره‌وری سرمایه‌گذاری و کاهش پرداخت حقوق و سودهای ناهمخوانی کمک کند.

• مبانی پژوهش

این مقاله تحقیقاتی به بررسی مزایای به کارگیری استراتژی‌های مدیریت ریسک بر اساس بهره‌وری سهام در عملیات تجاری می‌پردازد. این مقاله به اهمیت مدیریت موثر ریسک‌های مربوط به سرمایه‌گذاری سهام و تأثیر آن بر بهره‌وری و عملکرد کلی می‌پردازد. این مطالعه از چارچوب‌های نظری و شواهد تجربی برای ارائه پیشنهادی در مورد مزایای یکپارچه‌سازی شیوه‌های مدیریت ریسک مبتنی بر بهره‌وری سهام استفاده می‌کند.

مدیریت ریسک نقش مهمی در فرآیند تصمیم‌گیری استراتژیک کسب و کارها، به ویژه آنهایی که به سرمایه‌گذاری سهام متکی هستند، ایفا می‌کند. این تحقیق به دنبال بررسی همبستگی بین شیوه‌های مدیریت ریسک و بهره‌وری سهام، با هدف روشن کردن

مزایای بالقوه یک چارچوب مدیریت ریسک قوی است. با بررسی دیدگاه‌های نظری و مطالعات موردی در دنیای واقعی، هدف این مقاله ارائه یک درک جامع از مزایای مرتبط با ترکیب مدیریت ریسک بر اساس بهره‌وری سهام است [۶]

بخش بررسی ادبیات شامل یک تجزیه و تحلیل عمیق از تحقیقات موجود در مورد مدیریت ریسک، سرمایه گذاری سهام و بهره‌وری است. دیدگاه‌های نظری مختلف و یافته‌های تجربی مربوط به ادغام استراتژی‌های مدیریت ریسک در عملیات مبتنی بر سهام را بررسی خواهد کرد. علاوه بر این، این بررسی، نظریه‌ها و مفاهیم کلیدی را که رابطه بین مدیریت ریسک و بهره‌وری سهام را پایه‌گذاری می‌کند، برجسته می‌کند و به عنوان پایه نظری تحقیق عمل می‌کند.

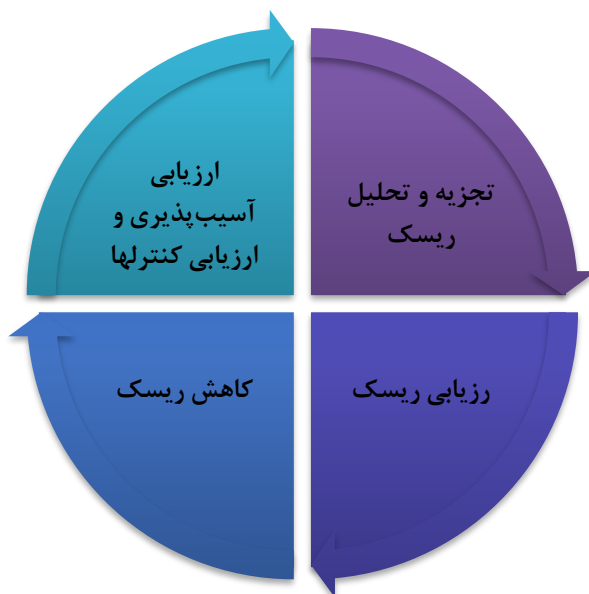
بخش روش‌شناسی تحقیق، رویکرد مورد استفاده برای جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل داده‌های این پژوهش را تشریح می‌کند. جزئیات طرح تحقیق، روش‌های جمع‌آوری داده‌ها و تکنیک‌های تحلیلی مورد استفاده برای بررسی مزایای استفاده از مدیریت ریسک بر اساس بهره‌وری سهام را شرح می‌دهد. علاوه بر این، این بخش معیارهای انتخاب مورد و تفسیر داده‌ها را روشن می‌کند و از یک فرآیند تحقیقاتی قوی و سیستماتیک اطمینان می‌دهد.

بخش پایانی نکات کلیدی تحقیق را در بر می‌گیرد و بر مزایای یکپارچه سازی شیوه‌های مدیریت ریسک مبتنی بر بهره‌وری سهام تأکید می‌کند. اهمیت مدیریت ریسک موثر در بهینه سازی عملکرد کسب و کار و افزایش نتایج سرمایه گذاری سهام را تکرار می‌کند. علاوه بر این، این نتیجه‌گیری، توصیه‌های عملی را برای کسب‌وکارهایی که به دنبال استفاده از مزایای برجسته‌شده در مطالعه هستند، پیشنهاد می‌کند.

• مدیریت ریسک

مدیریت ریسک، فرآیندی است که به مدیران امکان می‌دهد میان هزینه‌های عملیاتی و هزینه‌های مالی اقدامات حفاظتی تعادل برقرار کرده و از طریق حفاظت از فرآیندهای کسب و کار که پشتیبان اهداف سازمان هستند، به منافع مربوطه دست یابند. مدیریت

ریسک، یک فرآیند جامع است که به منظور تعیین، شناسایی، کنترل و حداقل نمودن تأثیرات و عواقب رویدادهای احتمالی مورد استفاده قرار می گیرد. هدف مدیریت ریسک، کاهش ریسک اجرایی برخی فعالیت ها و فرآیندها به سطح قابل قبول و کسب تأیید مدیریت ارشد است. [۸].

نمودار شماره ۱: اجزاء تشکیل دهنده مدیریت ریسک ، [۸].

مدیریت ریسک سازمانی، نوعی از Risk Management است که در چند اصل مهم دارای تفاوت می باشد. در عمل بسیاری از ایده ها مشابه هستند؛ تفاوت اصلی در تمرکز ERM و چگونگی تأثیر ریسک بر اهداف و نتایج کسب و کار نهفته است. این شبیه به رویکرد استاندارد ISO ۳۱۰۰۰ برای رهنمودهای مدیریت ریسک می باشد [۷].

استراتژی های Risk Management فقط به دنبال یافتن یک بیمه نامه جدید نیستند. یک سیستم مدیریت ریسک که به درستی اجرا شده باید در واقع باعث صرفه جویی در هزینه شود زیرا از نظر منطقی با ضرر و زیان کمتری روبرو خواهید شد. این به معنای کاهش هزینه های عملیاتی و در نهایت سود بیشتر است. همه افراد در تمام سطوح سازمان

از دیدگاه آینده‌نگرانه و فرصت‌طلبانه‌ای که سیستم‌های مدیریت ریسک ارائه می‌دهند، بهره‌مند می‌شوند [۹].

اجرای موفقیت‌آمیز یک سیستم مدیریت ریسک مزایایی مانند موارد زیر را به دنبال خواهد داشت [۱۰]:

۱. کمک به همه افراد در سازمان برای درک و آماده‌سازی برای ریسک
۲. کمک به پیشبرد اهداف واضح و منطبق با استراتژی کسب و کار در سطح بالاتر
۳. تقویت تصمیم‌گیری آگاهانه‌تر
۴. پرورش فرهنگ بهبود مستمر
۵. بهبود اعتماد بین سازمان و ذینفعان آن
۶. تشویق نوآوری و تغییر مثبت در سازمان
۷. بهبود میزان موفقیت در سازمان

• انواع شیوه‌های مدیریت ریسک

روش اجرای Risk Management و مدیریت بحران، نقش مهمی در میزان کارکرد آن دارد. مدیر پروژه باید بتواند درست‌ترین انتخاب را در تمامی مراحل داشته باشد. یعنی استراتژی مدیریت ریسک وابستگی نزدیکی به نوع پروژه و مانع پیش رو دارد. انواع شیوه‌های مدیریت Risk وجود دارد که هر کدام از آن‌ها کارکرد خاص خود را دارند. بهترین راه مقابله و برخورد با ریسک، باید با در نظر گرفتن استراتژی‌های گوناگون انتخاب شود [۱۰].

۵ روش زیر به عنوان رایج‌ترین شیوه‌های مدیریت و ارزیابی ریسک در نظر گرفته می‌شود:

۱- متوقف کردن فرآیندی که باعث بروز ریسک و خطر می‌شود

گاهی مدیر پروژه باید تصمیم بگیرد که فرایندهای ریسک‌ساز و خطر آفرین را برای مدت زمان مشخص تعلیق کند. این کار با دو هدف انجام می‌شود. اول، حفظ ایمنی پروژه

اهمیت دارد. وظیفه شما به سلامت مدیریت کردن پروژه است. دوم، باید از زیان بیشتر جلوگیری کنید. فرآیند خطرآفرین باید برای به حداقل رساندن زیان متوقف شود. این کار زمانی صورت می گیرد که نتوانید در مدت زمان کوتاه، راه حل مناسب را شناسایی و پیاده سازی کنید [۱۱].

۲- پذیرفتن اثر منفی ریسک

در جایی از پروژه ممکن است با وجود اثر منفی، امکان متوقف کردن فرآیندها وجود نداشته باشد. در این صورت وظیفه یک مدیر کنترل و مدیریت زیانها است. شما نمی توانید فرآیندها و فعالیتها را متوقف کنید، بنابراین باید زیان را به حداقل محدود نمایید [۱۱].

۳- کم کردن میزان احتمال بروز ریسک و خطر

با هدف کاهش اثرات منفی ریسک روی پروژه، می توان از روش های مراقبتی استفاده کرد. وظیفه شما پیشگیری از خطر است. حتی در صورتی که بروز یک ریسک در پروژه اجتناب ناپذیر باشد، می توان از گسترش آن جلوگیری کرد. پیشگیری کردن از ریسک های بیشتر، یک استراتژی مدیریتی قوی است [۱۱].

۴- کنترل و کاهش اثرات منفی ریسک

اگر شناسایی ریسک به درستی انجام شود، اثرات منفی آن هم مشخص می گردد. اثری که ریسک می تواند روی پروژه بگذارد، قابل اندازه گیری است. مدیریت ریسک باید همراه با پذیرش خطرات و زیان های احتمالی باشد. در این مرحله می توان سعی بر کاهش اثر منفی ریسک داشت [۱۰].

۵- انتقال ریسک به دیگر بخش های سازمان

شاید به نظر اشتباه باشد اما انتقال ریسک به دیگر بخش های سازمان پروژه می تواند تاب آوری آن را بالا ببرد. سهم بودن ریسک در پروژه با بخش های دیگر، توانایی کنترل و مدیریت آن را بیشتر می کند. [۱۱]

• پیشینه پژوهش

متأسفانه در این زمینه فقط یک تحقیق در داخل کشور انجام گرفته است که در آن خانم ساره ایزد پناهی در سال ۱۳۸۸ از دانشگاه علامه طباطبائی در پایان نامه ای با عنوان رابطه فنون مدیریت ریسک بنگاه در حوزه ریسکهای مالی و عملیاتی با خلق ارزش افزوده در شرکتهای بیمه در ایران " به بررسی رابطه استفاده از فنون مدیریت ریسک بنگاه با خلق ارزش افزوده در شرکتهای بیمه پرداخته است. نتایج این تحقیق نشان میدهد که وجود مکانیزمی در صنعت بیمه کشور که بر نحوه مدیریت ریسک شرکتهای بیمه نظارت داشته باشد و افشاگری مناسبی از ریسکها به عمل آورد میتواند مهم باشد.

در تحقیقی که آقای گوردون و همکاران در سال ۲۰۰۹ با عنوان مدیریت ریسک جامع بنگاه و عملکرد سازمان از دیدگاه اقتضایی " انجام داده اند، رابطه بین مدیریت ریسک جامع بنگاه و عملکرد سازمان را بررسی کرده و به این نتیجه رسیده اند که یک سازمان با استفاده از ERM، عملکرد خود را بهبود خواهد بخشید و همچنین اساس این مقاله بر این استوار است که تاثیر استفاده از مدیریت ریسک جامع بنگاه بر رویه عملکرد سازمان بستگی به تطبیق مناسب سازمان با ۵ عامل عدم اطمینان محیطی، رقابت در صنعت، اندازه سازمان، پیچیدگی سازمان و نگرش هیات مدیره سازمان دارد.

• روش تحقیق

این تحقیق از لحاظ هدف کاربردی میباشد. همچنین از آنجا که این نوشتار به توصیف آنچه که هست یا توصیف شرایط موجود بدون دخل و تصرف میپردازد و با توجه به آنکه قضاوتهای ارزشی در این تحقیق کمرنگ است، پژوهش حاضر در زمره تحقیقات توصیفی حسابداری به شمار میرود. از هر دو روش کتابخانه ای و میدانی برای گردآوری داده ها استفاده میشود. از روش کتابخانه ای برای گردآوری اطلاعات راجع به متغیرها و چارچوب نظری تحقیق استفاده میشود و برای گردآوری داده ها جهت آزمون فرضیه ها از روش میدانی استفاده میشود.

برای تجزیه و تحلیل داده های پژوهش، از روشهای آمار توصیفی و استنباطی استفاده میشود. آزمونهای توصیفی شامل میانگین، میانه، مینیمم، ماکزیمم، انحراف معیار و سایر آماره های توصیفی لازم و آمار استنباطی نیز شامل آزمون فرضیه های پژوهش با استفاده از آزمون های مرتبط است.

• نتیجه گیری

در نتیجه، این تحقیق مزایای قابل توجهی از یکپارچه سازی شیوه های مدیریت ریسک که ریشه در بهره وری سهام در عملیات تجاری دارد را روشن کرده است. یافته ها بر رابطه ذاتی بین مدیریت ریسک موثر و افزایش بهره وری در زمینه سرمایه گذاری سهام تاکید می کنند. این مطالعه با ترکیب بینش های نظری با شواهد تجربی، مزایای ملموس پذیرش رویکردی فعال و استراتژیک برای مدیریت ریسک در عملیات مبتنی بر سهام را نشان داده است.

تجزیه و تحلیل نشان داد که کسب و کارهایی که مدیریت ریسک را بر اساس بهره وری سهام در اولویت قرار می دهند، انعطاف پذیری، سازگاری و عملکرد کلی بیشتری از خود نشان می دهند. این سازمان ها با شناسایی، ارزیابی و کاهش ریسک های مرتبط با سرمایه گذاری فعالانه، خود را برای سرمایه گذاری از فرصت ها و مدیریت چالش های پیش بینی نشده با مهارت بیشتر قرار می دهند. نتایج بیشتر نشان می دهد که چنین شرکت های آگاه از ریسک برای بهینه سازی سبد سهام خود، تقویت رشد پایدار و ایجاد ارزش، مجهز تر هستند.

علاوه بر این، این مطالعه نقش مدیریت ریسک را در تقویت اعتماد سرمایه گذاران، کاهش زیان های مالی بالقوه، و حفاظت از دوام بلندمدت سرمایه گذاری های مبتنی بر سهام برجسته کرده است. با پرداختن فعالانه به عوامل خطر از طریق چارچوب های مدیریت ریسک قوی، کسب و کارها می توانند اعتماد و اعتبار را در بین ذینفعان القا کنند، در نتیجه موقعیت رقابتی خود را تقویت کرده و یک محیط سرمایه گذاری مساعد ایجاد کنند.

پیامدهای این تحقیق فراتر از قلمرو ساختارهای نظری است و بینش‌های عملی را برای مشاغلی که به دنبال افزایش بهره‌وری سهام خود از طریق مدیریت ریسک استراتژیک هستند، ارائه می‌دهد. با پذیرش اصول توضیح داده شده در این مطالعه، سازمان‌ها می‌توانند موقعیت خود را برای سرمایه‌گذاری بر پتانسیل ذاتی سرمایه‌گذاری سهام، در حالی که به طور سیستماتیک خطرات را کاهش می‌دهند تا از سلامت مالی و تداوم عملیاتی خود محافظت کنند. در پرتو این یافته‌ها، بدیهی است که مزایای بکارگیری مدیریت ریسک بر اساس بهره‌وری سهام، چندوجهی و مرتبط با موفقیت پایدار کسب و کارهایی است که در حوزه‌های دارای ارزش ویژه فعالیت می‌کنند. به این ترتیب، این مطالعه از تغییر پارادایم به سمت رویکردی فعال‌تر و آگاهانه از ریسک به سرمایه‌گذاری سهام حمایت می‌کند و بر نقش حیاتی مدیریت ریسک در بهینه‌سازی بهره‌وری، تقویت انعطاف‌پذیری و تقویت پایه‌های رشد پایدار تأکید می‌کند.

در نتیجه، تحقیق بیان می‌کند که ادغام مدیریت ریسک بر اساس بهره‌وری سهام فراتر از کاهش ریسک صرف است. بلکه فرصتی را برای کسب و کارها فراهم می‌کند تا مزیت استراتژیک خود را پرورش دهند، نوآوری را تحریک کنند و موقعیت خود را در چشم انداز رقابتی تقویت کنند. با پذیرش این اصول، کسب و کارها می‌توانند از پتانسیل کامل سرمایه‌گذاری دارایی بهره ببرند، به شکوفایی و موفقیت پایدار دامن بزنند.

این مطالعه به عنوان فراخوانی برای اقدام برای کسب و کارها عمل می‌کند تا پارادایم‌های مدیریت ریسک خود را مجدداً ارزیابی کنند و استراتژی‌های خود را برای بهره‌گیری از مزایای ذاتی یکپارچه‌سازی مدیریت ریسک مبتنی بر بهره‌وری سهام، مجدداً تنظیم کنند. در نهایت، با پذیرش یک رویکرد فعال و استراتژیک برای مدیریت ریسک، کسب و کارها می‌توانند از ریسک‌گریزی به سمت بهینه‌سازی ریسک حرکت کنند و از این طریق راه‌های جدیدی را برای رشد، نوآوری و ایجاد ارزش پایدار در حوزه سرمایه‌گذاری سهام باز کنند.

• اهمیت مدیریت ریسک

پاسخ دادن به اینکه اهمیت مدیریت ریسک چیست، ساده است. فرآیند tolerance level، با ۴ هدف اصلی انجام می شود.

۱. شناسایی ریسک های احتمالی
۲. کاهش ریسک ها یا کم کردن اثر آن ها
۳. مشخص کردن استاندارد برخورد با ریسک
۴. برنامه ریزی برای آینده

این ۴ هدف، نتایجی است که در Risk Management باید به دست بیاید. اثری که مدیریت انواع ریسک روی پروژه می گذارد، برای هر کسب و کار حقیقی و حقوقی متفاوت است. مدیریت خطر و ریسک می تواند منجر به صرفه جویی در منابع، افراد، درآمد، اموال، دارایی ها و زمان شود. جلوگیری از خطرات بیشتر، کاهش زیان های مادی و معنوی، حفظ دارایی ها و اموال از نتایج پیش پا افتاده مدیریت ریسک است.

حتی مدیریت Risk می تواند برای سازمان کاهش مسئولیت های حقوقی در پی داشته باشد. در پروژه های بزرگ، باید به سهامداران و ذینفعان پاسخگو باشید. بدون مدیریت و ارزیابی ریسک، تمامی ضررها و زیان ها از نظر حقوقی بر دوش شماست. بنابراین بدون در نظر گرفتن اندازه و حجم پروژه، مدیریت ریسک باید از همان ابتدا انجام شود. در دوره حسابداری پیمانکاری، یک بخش مهم و غیرقابل چشم پوشی، مدیریت Risk پروژه ها است.

منابع و مآخذ

الف) منابع فارسی

۱. راعی، رضا و سعیدی، علی (۱۳۹۵) مبانی مهندسی مالی و مدیریت ریسک. تهران: انتشارات سمت. چاپ دوم.
۲. ریاحی، حسین، مدیریت ریسک در صنعت سرمایه گذاری خطرپذیر، مرکز همایشهای علمی دانشگاه تهران، بنیاد توسعه فردا، دومین کنفرانس ملی سرمایه گذاری مخاطره پذیر ۱۳۹۵
۳. سرمد زهره بازرگان، عباس، حجازی الهه (۱۳۹۰)، «روشهای تحقیق در علوم رفتاری»، چاپ پنجم تهران: انتشارات آگاه
۴. سکاران اوما ۱۳۹۱ روش تحقیق در مدیریت ترجمه محمد صائی و شیرازی چاپ اول، تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی
۵. صالحی صدقیانی جمشید و ابراهیمی ایرج ۱۳۹۸ آمار و کاربرد آن در مدیریت (۱ و ۲)، چاپ اول تهران: انتشارات هستان

ب) منابع لاتین

۶. Barton T, Shenkir W, Walker P. Making. (۲۰۰۲). enterprise riskmanagement pay off: how leading companies implement. Financial Times Prentice Hall: new york.
۷. C. Abrams, J. von Kanel & others. (۲۰۰۷). optimized enterprise riskmanagement. IBM system journal. vol 46, No 2.
۸. Casualty Actuarial Society Committee (۲۰۰۳). Overview of Enterprise Risk Management
۸. Chapman, Robert J. (۲۰۰۶). Simple Tools and Techniques for Enterprise Risk Management. Southern Gate Chichester, West Sussex PO19 8SQ, England.
۹. Cohen, J., Krishnamoorthy, G., Wright, A. (۲۰۰۴). The corporate governance mosaic and financial reporting quality. Journal of Accounting Literature, 87-152.
۱۰. Coopers., Pricewaterhouse. (۲۰۰۲). Taming uncertainty: riskmanagement for the entire enterprise. Retrieved from www.pwcglobal.com: (www.pwcglobal.com)

۱۱. D' Arcy, Stephen P. and Brogan, John C. (۲۰۰۱). Enterprise riskmanagement. *Journal of Risk*